



niedziela

głos z Torunia

NR 8 (1001) • J • ROK LVII • 23 II 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

Bł. ks. Frelichowski w kościele Mariackim – sanktuaria diecezji toruńskiej

Chorzy skarbem Kościoła – diecezjalne obchody Światowego Dnia Chorego

TEMAT TYGODNIA

Kiedy życie jest piękne

Kiedyś słuchałam opowieści młodego mnicha na temat Ojców Pustyni, ich znajomości życia i wielkiej mądrości. Choć żyli w zupełnie innych czasach, niektóre pojęcia rozumieli inaczej niż my dziś, to mieli takie same problemy związane np. z modlitwą, grzesznością czy walką duchową. Stawali też wobec wyborów, decyzji i pułapek, a nie znali jeszcze praw psychologii. Nas, ludzi XXI wieku, interesuje źródło ich mądrości. A poznanie tego motywu jest trochę zaskakujące. Jak powiada wielki abba Izydor: „Mądrością świętych starców jest rozpoznawanie woli Bożej”. Ciekawe. Dziś dla niektórych brzmi to jak bajka. Bliższe są nam pojęcia typu: samodoskonalenie, samorealizacja czy samorozwój. Po głębszym zastanowieniu jednak można dojść do wniosku, że tak naprawdę liczy się to właśnie. Rozpoznawanie wymaga dyscypliny, pracy nad sobą, a przede wszystkim uznania, że Ktoś wie lepiej, co dla mnie jest dobre. To trud, który w ostatecznym rozrachunku opłaca się.

To, że i w naszych czasach można z całkowitym zaufaniem i radością pełnić wolę Boga, potwierdza postawa bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Dziś mija 69. rocznica jego śmierci w obozie w Dachau. Tam, dla współwięźniów, był jak promień światła. Dlaczego? Uważał bowiem, że życie jest piękne i dusza w łasce jest piękniejsza od pierwszej piękności świata. Ta piękność duszy pozostanie zawsze. A przyczynę tego stanu rzeczy wyjawia w „Pamiętniku”, gdy pisze: „Tyś moim Panem. I stałeś się mym Ojcem. Panie, daję Tobie me życie”.

Beata Pieczykura



Bp Andrzej Suski spotkał się z papieżem Franciszkiem w ramach wizyty „ad limina apostolorum”

POTRZEBA BLISKOŚCI

BEATA PIECZYKURA

W dniach 1-8 lutego polscy biskupi przebywali w Watykanie z okazji wizyty „ad limina apostolorum”, czyli „do progów apostolskich”. Ta wizyta odbywana przez biskupów zgodnie z prawem kanonicznym jest „przejawem i zarazem środkiem komunii pomiędzy biskupami a Katedrą Piotrową” („Pastores gregis”, 57). W trakcie jej trwania miały miejsce spotkania z papieżem Franciszkiem, rozmowy

w dykasteriach, modlitwy przy relikwiach Świętych Apostołów Piotra i Pawła oraz bł. Jana Pawła II. 8 lutego Ojciec Święty Franciszek spotkał się z biskupami metropolii z Polski północnej; wśród nich byli biskup toruński Andrzej Suski i biskup pomocniczy Józef Szamocki. – Ojciec Święty mówił nam dużo o potrzebie bliskości – wyjaśnił po powrocie z Rzymu Biskup Andrzej

Rozmowa z bp. Andrzejem Suskim o spotkaniu z Ojcem Świętym na stronie III

„Powierz Panu swoją drogę”

Dziękczynienie

Toruń

2 lutego na Mszy św. w toruńskiej katedrze Świętych Janów, jak co roku, spotkały się osoby konsekrowane, by w ten sposób, wspólnie, z całym bogactwem różnorodności charyzmatów, świętować Dzień Życia Konsekrowanego. Na uroczystość przybyły również wdowy konsekrowane, w tym dwie po raz pierwszy

konsekrowane w diecezji toruńskiej w październiku ub. r. („Głos z Torunia” nr 43/2013).

Eucharystii przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. prał. Roman Sadowski – referent ds. życia konsekrowanego diecezji toruńskiej. Kaznodzieja zauważył, że zarówno osoby konsekrowane, jak i wszyscy wierni winni stać się światłem dla innych. Jednocześnie

niczym Symeon winniśmy przytulić się do Jezusa. „Głos Boga jest silny i delikatny, a nasza odpowiedź na ten głos to powołanie” – mówił ks. prał. Sadowski. Niemniej każdy musi przeżyć „burzę na morzu”, by po niej móc zrozumieć słowa psalmisty, by móc się w nich zatopić: „Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał” (Ps 37, 5). Misją osób konsekrowanych jest owo powierzenie swojej drogi Panu, a następnie obudzenie świata, który wydaje się być uśpiony, niechętny do niesienia prawdziwej miłości. „Dziś trzeba aniołów wysłanych od Jezusa” – podkreślał kaznodzieja. Takim aniołem może być każdy, kto zechce odpowiedzieć na wołanie Boga. Oczywiście, wątpliwości pojawiają się, ale i tutaj z pomocą przychodzi psalmista, który mówi, że „Pan za mnie [wszystkiego] dokona” (Ps 138, 8).

Tradycyjnie podczas Mszy św. osoby konsekrowane miały możliwość odnowienia ślubów. Oprawę liturgiczną przygotowały siostry zakonne.

Joanna Twardowska

Grudziądz

2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, Dniu Życia Konsekrowanego, w bazylice św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu odprawiona została Msza św., której przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki w koncelebrze z o. Gabrielem od św. Marii Magdaleny OCD. W Eucharystii uczestniczyły siostry ze zgromadzeń zakonnych Grudziądz – elżbietanki i zmartwychwstanki oraz liczna grupa dzieci znajdujących się pod opieką sióstr i parafianie. Uroczystość rozpoczęła się modlitwą i pokropieniem świec przed obrazem Matki Bożej Łaskawej, Opiekunki Grudziądz. Tego dnia osoby konsekrowane odnowiły przyrzeczenia zakonne.

Za oprawę liturgiczną były odpowiedzialne siostry zakonne. O ich działalności i zasługach dla parafii i miasta mówił proboszcz ks. kan. Dariusz Kunicki. Dowodem wdzięczności były kwiaty, jakimi dzieci obdarowały swoje opiekunki. Po uroczystej Liturgii siostry zakonne spotkały się na agapie w pomieszczeniach plebanii.

Zenon Zaremba



JOANNA TWARDOWSKA

Odnowienie ślubów osób konsekrowanych

ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY • ZAPRASZAMY

PIELGRZYMKA MATURZYSTÓW DIECZJI TORUŃSKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

W sobotę 1 marca odbędzie się kolejna pielgrzymka młodzieży maturalnej diecezji toruńskiej do sanktuarium Matki Bożej na Jasnej Górze. Hasło pielgrzymki nawiązuje do myśli przewodniej roku duszpasterskiego 2013/2014 przeżywanego w Polsce: „Wierzę w Syna Bożego”. Pragniemy złożyć naszej Matce wyrazy wdzięczności za dar peregrinacji Jej Cudownej Ikony w naszej diecezji. Pragniemy, kontemplując oblicze Maryi z Jezusem w tajemnicy Jasnogórskiej Ikony wraz z Matką naszego Pana, odkrywać, że wskazuje nam nieustannie na swojego Syna, wołając słowami z Kany Galilejskiej: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5).

Serdecznie zapraszam młodzież maturalną do uczestnictwa w pielgrzymce. Zapraszam również księży, wychowawców i nauczycieli, by towarzyszyli młodzieży w przeżyciu tego spotkania z Jezusem i Jego Matką

w tym wyjątkowym miejscu, jakim jest jasnogórskie sanktuarium.

Ze względu na dużą liczbę pielgrzymów na Jasnej Górze prosimy młodzież, by skorzystała z sakramentu pojednania we własnych parafiach.

PROGRAM:

godz. 14 – Nabożeństwo różańcowe w Kaplicy Cudownego Obrazu

godz. 15 – Konferencja o. Marcina Ciechanowskiego, paulina, rekolekcjonisty, duszpasterza młodzieży, egzorcysty posługującego w jasnogórskim sanktuarium (aula o. A. Kordeckiego)

godz. 17 – Msza św. w intencji maturzystów w Bazylice Jasnogórskiej

godz. 19 – Droga Krzyżowa na wałach jasnogórskich

godz. 21 – Apel Jasnogórski (dla chętnych)

Ks. Artur Szymczyk
Diecejalny Duszpasterz Młodzieży

PIELGRZYMKA NA KANONIZACJĘ

Zapraszamy na archidiecejalną pielgrzymkę lotniczą na kanonizację bł. Jana Pawła II i bł. Jana XXIII z udziałem biskupów.

Wyjazd odbędzie się w dniach od 25 do 28 kwietnia.

Szczegółowy program pielgrzymki i cena na stronie internetowej diecezji toruńskiej.

Wszelkich informacji udziela i zapisy przyjmuje

Duszpasterstwo Pielgrzymkowe Diecezji Toruńskiej przy parafii św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40, e-mail: womisz@wp.pl.



W czasie spotkania, od lewej: ks. prał. Wojciech Niedźwiecki, bp Andrzej Suski, papież Franciszek, bp Józef Szamocki, ks. prał. Sławomir Oder, ks. Wojciech Skolmowski

POTRZEBA BLISKOŚCI

O spotkaniu z Ojcem Świętym podczas „ad limina apostolorum” z bp. Andrzejem Suskim rozmawia ks. Paweł Borowski

KS. PAWEŁ BOROWSKI: – Ksiądz Biskup wrócił ze spotkania „ad limina” z Ojcem Świętym Franciszkiem. W jakiej atmosferze przebiegało to spotkanie?

BP ANDRZEJ SUSKI: – Warto powiedzieć, jaki jest cel „ad limina”, bo to właśnie on m.in. określa atmosferę spotkania z Ojcem Świętym. „Ad limina” ma na celu podkreślenie i zacieśnienie więzi między Kościołem powszechnym a Kościołem lokalnym. Dzieje się to w szczególny sposób za pośrednictwem biskupa Rzymu. W ramach wizyty polskich biskupów odbyły się dwa spotkania z papieżem. Pierwsze to spotkanie Ojca Świętego Franciszka ze wszystkimi biskupami, a było nas wielu. Do Rzymu przybyli nie tylko biskupi diecezjalni, lecz także pomocniczy i emery-

towani. Papież przekazał nam swoje przesłanie dla Kościoła w Polsce. Tekst napisany jest w sposób bardzo serdeczny, pełen troski i bliskości. Ojciec Święty podejmuje w nim bardzo ważne sprawy. Z jednej strony podkreśla osiągnięcia Kościoła w Polsce w ostatnim czasie, a drugiej zachęca do tego, żeby to wielkie dobro kontynuować i rozwijać podjęte już zadania.

– A drugie spotkanie?

– Drugie spotkanie z papieżem odbyło się już w ramach metropolii i miało charakter bardziej kameralny. W sobotę 8 lutego Ojciec Święty przyjął nas w swojej bibliotece. Usiadł pośród nas i z uwagą słuchał relacji abp. Sławoja Leszka Głódzia, który w imieniu biskupów metropolii

przedstawił sytuację Kościoła w naszych diecezjach. Potem Ojciec Święty, bazując na wątkach poruszonych przez abp. Głódzia, podjął rozmowę. Nawiązywała się bardzo ciekawa dyskusja. Papież Franciszek chętnie odpowiadał na wszystkie pytania, nie było żadnego pośpiechu. Okazał nam bardzo wiele takiej ludzkiej życzliwości braterskiej. Nie czuło się nawet, że jest to spotkanie z papieżem, raczej ze starszym bratem. Zresztą jest to bardzo charakterystyczny sposób nawiązywania kontaktów przez biskupa Rzymu.

– Co było główną myślą podjętą przez Ojca Świętego?

– Ojciec Święty mówił nam dużo o potrzebie bliskości. To był chyba główny wątek jego wypo-

wiedzi. Bliskość biskupów między sobą, biskupa z kapłanami, biskupa i kapłanów z wiernymi oraz wiernych świeckich między sobą. Zdecydowanie podkreślał, że ta bliskość jest elementem, a nawet podstawowym wymogiem dla wszelkiej działalności duszpasterskiej. Papież Franciszek bardzo mocno akcent kładzie na działalność katolików świeckich w Kościele. Zależy mu na ich żywym udziale we wspólnocie Kościoła i na tym, by była dobra współpraca na linii duszpasterze-wierni. Ojciec Święty wielokrotnie podkreślał, i to też nam przypomniał podczas wizyty „ad limina”, że pasterze muszą znać swoje owce, niejako „nosić ich zapach”. To jest ta piękna metafora, którą posługuje się papież Franciszek. □

SANKTUARIA DIECEZJI TORUŃSKIEJ (II)

BŁ. KS. FRELICHOWSKI W KOŚCI

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Stefan Wincenty Frelichowski urodził się 22 stycznia 1913 r. w Chełmży. Rozpoczętą w domu rodzinnym formację duchową pogłębiał w Sodalicii Mariańskiej i harcerstwie.

Harcerz, kapłan, męczennik

Wolę duchowego harcerstwa potwierdził jako kleryk Seminarium Duchownego w Pelplinie, do którego wstąpił w 1931 r.: „Chcę być prawdziwym harcerzem. Postępować tak w życiu, jak mi nakazuje myśl i sumienie”. Jako cel życiowy postawił sobie dążenie do świętości: „Muszę sobie wyrobić silny charakter, wolę nieugiętą. Będę uparty, tak uparty, jak byli święci” – czytamy w jego pamiętniku. W innym miejscu wyznał: „Chcę posiadać wiarę św. Piotra, mądrość św. Pawła, ale serce muszę mieć św. Jana. Serce czyste, niewinne. Muszę być kapłanem wedle serca Chrystusa”.

14 marca 1937 r. został wyświęcony. Najpierw był kapłanem biskupim, później wikariuszem w parafii Trójcy Świętej w Wejherowie, w końcu (od 1 lipca 1938 r.) w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. „Dał się poznać jako wzorowy kapłan, opiekun chorych, przyjaciel dzieci i młodzieży, organizator prasy kościelnej i działacz misyjny” (bp Andrzej Suski podczas uroczystości beatyfikacyjnej). Jesienią 1939 r. został uwięziony przez Niemców w toruńskim Forcie VII, dalsze etapy jego męczeńskiej drogi to obozy, m.in. Stutthof, Sachsenhausen, Dachau. Doświadczył tam głodu, bicia, poniżenia, co „znosił z całkowitym zaufaniem Bogu. Jednocześnie niósł innym więźniom pociechę ludzką i kapłańską. Organizował wspólne modlitwy, spowiadał, sprawował potajemnie Msze św. i rozdzielal



Msza św. kończąca proces beatyfikacji w diecezji. Prymas Józef Glemp i bp Andrzej Suski oraz diakoni, dziś prezbiterzy: Wojciech Dembek, proboszcz parafii Kruszyny, Brudzawy (z lewej) i Miłosz Wardziński, obrońca węzła w Sądzie Biskupim

Komunię św. Dzielił się z innymi nie tylko skąpą porcją pożywienia, lecz także swoim czasem, samym sobą. W tej posłudze wiele razy narażał własne życie” (bp Suski). Zmarł 23 lutego 1945 r. zarażony tyfusem, gdy dobrowolnie posługiwał chorym współwięźniom. Towarzysze jego męczeńskiej drogi byli przeświadczeni, iż żegnają świętego. Stanisław Bieńka wyjął kostki z jego palców jako przyszłe relikwie, wykonał maskę pośmiertną. W 1963 r. prymas Polski kard. Stefan Wyszyński zezwolił na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego. Rok później zainicjował go biskup chełmiński Kazimierz J. Kowalski. Kiedy w 1992 r. powstała diecezja toruńska, jurysdykcję beatyfikacyjną przejął bp Andrzej Suski; 18 marca 1995 r. dokonał zamknięcia dochodzenia na szczeblu diecezjalnym podczas Mszy św. sprawowanej przez prymasa kard. Józefa Glempa. Dal-

szy proces toczył się w Rzymie. Aktu wyniesienia na ołtarze sługi Bożego dokonał 7 czerwca 1999 r. Jan Paweł II w Toruniu. 22 lutego 2003 r. został wydany dekret Stolicy Apostolskiej uznający błogosławionego patronem harcerstwa polskiego. W diecezji toruńskiej jest patronem m.in.: Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu (znajdującego przy placu jego imienia), Muzeum Diecezjalnego, Ośrodka Duszpasterstwa Turystycznego, Publicznej Szkoły Podstawowej w Turzy Wielkiej, Zespołu Szkół nr 6 w Toruniu. Jego wezwanie noszą – parafia na toruńskim Podgórzu i kaplica WSD. Jest drugim patronem kościołów Mariackich w Toruniu i Jastrzębiu.

Sanktuarium diecezjalne

„Pragnę zawierzyć dar tej beatyfikacji w sposób szczególnie Kościołowi toruńskiemu, aby strzegł i rozszerzał pamięć wiel-



Ks. prał. Józef Nowakowski, kustosz sanktuarium: „Ks. Frelichowski zawsze podnosił na duchu”

ELE MARIACKIM

kich dzieł Boga, jakie dokonały się w krótkim życiu tego kapłana. (...) Pragnę także zwrócić się do całej rodziny polskich harcerzy, z którą nowy błogosławiony był głęboko związany. Niech stanie się dla was patronem, nauczycielem szlachetności i orędownikiem pokoju i pojednania" – powiedział Ojciec Święty. Papieskie zalecenie jest realizowane przez diecezjalne sanktuarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Powołał je dekretem z 31 marca 2001 r. bp Andrzej Suski, nadając kościołowi parafialnemu pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu drugi tytuł – bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego i podniósł świątynię do godności sanktuarium. Utworzenie sanktuarium diecezjalnego właśnie w tym miejscu potwierdziło wybitną rolę, jaką parafia Mariacka spełniała do tej pory w szerzeniu kultu bł. ks. Stefana. W prastarej świątyni, w której przez ostatnie 2 lata przed uwięzieniem posługiwał ks. Frelichowski, po wojnie 23 lu-

tego, w każdą rocznicę śmierci, modlono się o jego beatyfikację. W 1985 r. umieszczono w południowej nawie szkatułkę z kośćmi jego palca. W miejscu tym znajduje się tabliczka z napisem: Grób kości palców sługi Bożego ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. W 2003 r. patronowi kościoła został dedykowany ołtarz: poświęcili go bp Andrzej Suski i bp Ignacy Jeż. Umieszczony pod wizerunkiem św. Barbary obraz błogosławionego został poświęcony na toruńskim lotnisku w dniu jego beatyfikacji. Staraniem kustosa sanktuarium i proboszcza ks. prał. Józefa Nowakowskiego wykonano relikwiarze ze szczątkami kości błogosławionego. W diecezji toruńskiej otrzymali je m.in. bp Andrzej Suski do kaplicy w Domu Biskupim, WSD i parafie: św. Mikołaja w Chełmży, bł. Stefana W. Frelichowskiego w Toruniu, Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Jastrzębiu, Podwyższenia Krzyża Świętego w Przecznie.

Warto przeczytać: Stefan Wincenty Frelichowski: „Pamiętnik”; Robert Zadura: „Bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski” (1913-45), „Wspomnienia o bł. ks. Stefanie Wincentym Frelichowskim”, album – „Bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski. Męczennik, patron harcerstwa polskiego”; Krystyna Podlaszewska, „Sługa Boży ks. Stefan Wincenty Frelichowski”; Waldemar Rozynkowski: „Radosnym Panie! O bł. ks. Stefanie Wincentym Frelichowskim”, „Rozwój kultu bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego” („Głos z Torunia” nr 14/2008”).

Dziękuję ks. prał. Józefowi Nowakowskiemu za udzielone informacje



KS. PAWEŁ BOROWSKI

Diecezjalne sanktuarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu (widok z wieży katedralnej)

Kult błogosławionego

- ♦ Doroczne uroczystości – 21 lutego. W tym roku uczczenie 15. rocznicy beatyfikacji połączone z otwarciem harcerskiego 31. Ogólnopolskiego Rajdu Kopernikańskiego
- ♦ Doroczna Msza św. w rocznicę śmierci 23 lutego (w sam dzień) – godz. 11
- ♦ Nowenna w intencjach poświęconych bł. ks. Frelichowskiemu – każdy 1. czwartek miesiąca o godz. 18. Intencje modlitw za wstawiennictwem błogosławionego można wpisywać do „Księgi podziękowań i prośb” wyłożonej na stoliku przy grobie kości palców
- ♦ Litania do bł. Stefana śpiewana od 2003 r.
- ♦ Droga Krzyżowa szlakiem męczeństwa błogosławionego na Barbarę
- ♦ Pielgrzymki autokarowe szlakiem męczeństwa bł. Frelichowskiego

Duchowa stanica harcerzy

- ♦ Obchody Roku Patrona Polskiego Harcerstwa bł. ks. phm. Stefana W. Frelichowskiego w województwie kujawsko-pomorskim: rozpoczęcie 23 lutego 2012 r. w sanktuarium, tamże podsumowanie w stulecie śmierci, rekolekcje dla kapelanów i duszpasterzy harcerskich (10-13 kwietnia 2012 r.); w maju autokarowa pielgrzymka harcerzy na Jasną Górę
- ♦ Harcerskie czuwanie z błogosławionym – Toruńskie Spotkanie Młodych (6-8 czerwca 2013 r.)
- ♦ Międzynarodowy Zlot Harcerzy i Skautów „Wicek 2013” z okazji 100. rocznicy urodzin patrona polskich harcerzy (6-12 sierpnia 2013 r.): ks. prał. phm Józef Nowakowski komendantem Centrum Duchowego; 11 sierpnia w kościele Mariackim uroczysta Msza św.
- ♦ „Wikarówka druha Wicka” – baza harcerska przy kościele Mariackim. Ul. Panny Marii 2, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-26-03, fax (56) 621-10-78, 694-960-846, e-mail: wnmptorun@diecezja.torun.pl

Pełny obraz pracy sanktuarium dla oddania czci błogosławionemu, „zglobiania jego duchowości, poznawania świadectwa o nim, poddawania się jego inspiracjom” daje „Biuletyn Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu” wydawany od 2000 r.

Odpusty

- ♦ Święta tytularne kościoła – Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia) i bł. Stefana W. Frelichowskiego (23 lutego)
- ♦ Uroczystości maryjne – 25 marca, 8 grudnia



Harcerze przy ołtarzu swego patrona

ARCHIWUM PARAFII NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W TORUNIU

BĘDĄC PRZYJACIELEM...

Z ks. prał. Józefem Nowakowskim rozmawia Helena Maniakowska

HELENA MANIAKOWSKA: – Obecnie nie mówi się prawie wcale o relacji przyjaźni. Jakie znaczenie – według Księdza – ma przyjaźń?

KS. PRAŁ. JÓZEF NOWAKOWSKI: – Wiele lat w tej parafii pracuję i inspiruję różne sprawy, które są oparte na braterskich relacjach między ludźmi. Przyjaźń jest dla mnie równoznaczna z braterstwem. Braterstwo

W pracy zwykle patrzymy, czy jednakowo się trudzimy, czy mamy jednakowy udział w owocach tej pracy, ale w przyjaźni nie ma takich porównań ani myśli. Prawidłowe relacje kształtują się jednak już w domu rodzinnym.

– W materiałach 1. Synodu Diecezji Toruńskiej (p. 75 & 2) jest mowa o dojrzałych przyjaźniach

nastawienie harcerskie, żeby jak najmniej nad sobą biadolić, próbując sprawy załatwiać lepiej. Uważano, że on zawsze podnosił na duchu. Przykładem może być sytuacja, gdy w obozie w Stutthofie zgłosił się na ochotnika do otrzymania chłosty. Umiał nawet zjednać swoich wrogów, którzy mieli tylko do niego żal, że tak na nich patrzył dobrotliwie. Mam jednak wrażenie, że jego przyjaźń była bardzo skomplikowana i trudna do opisania.

– Zgodnie ze Statutem Synodu Diecezji Toruńskiej (p. 73) „Posłuszeństwo biskupowi diecezjalnemu w niczym nie przekreśla rozumnej inicjatywy duszpasterskiej przezbitera”, a inicjatyw w tej parafii jest bardzo, bardzo wiele, która jest najbardziej trwała i od czego to zależy?

– Myślę, że w naszej diecezji w zakresie parafialnym można zrobić bardzo wiele. Nawet w zakresie międzyparafialnym też się udaje. Jednak wiele zależy od dość głęboko umotywowanej inicjatywy osób świeckich. Łatwiej jest z tym w parafiach, które się budują, powstają od początku, bo tam jest większe wsparcie i współpraca z parafianami. Myślę, że można podzielić duszpasterstwo na dwa rodzaje – działające w sposób cichy i tzw. imprezowe. Impreza mija jednak szybko. Jest wiele spraw, które można tworzyć, ale to wymaga wielkiej modlitwy i wytrwałości w działaniu, wtedy też jest szansa do wyjścia do innych parafii i parafian mniej zaangażowanych. A początki w każdym działaniu są trudne, tak samo kontynuacja różnych spraw wymaga cierpliwości. Początkowo mówimy, że jest źle. Ale przy działaniu nie możemy gorzknąć! I w końcu w każdym działaniu opieram się o więzi trwałe i przyjaźnie między ludźmi.



Ks. prał. Józef Nowakowski, proboszcz parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego, kustosz sanktuarium błogosławionego

i przyjaźń nie oznaczają, że wszystko wiemy o sobie; to jest niemożliwe. Chodzi bowiem o to, aby różne sprawy razem rozwiązywać. Przyjaźń to jest dobre nastawienie, gdy mamy wspólne cele i podobne odczucia czy emocje. Myślę, że to jest wielki trud, aby takie relacje zbudować, wszak jesteśmy z różnych pokoleń, mamy różne doświadczenia życiowe. Mamy też wrodzoną skrytość, która w czasach stalinowskich jeszcze się pogłębiła. Dziś już tego prawie nie ma. Ale przyjaźń wymaga wysiłku. A kto nie ma przyjaciół, to ma ze sobą duży problem.

kapłańskich, jak wygląda przyjaźń kapłańska i rola ojców?

– Na to pytanie odpowiem na przykładzie bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego i jego relacji z innymi kapłanami. Miał on bardzo niewielkie grono przyjaciół. Pisał zresztą o tym w pamiętniku. Jednak sam uważał, że jest mrukiem, ale już w seminarium starał się wprowadzać wesołość i mówiono o nim, że jest wesołkiem, że jest radosny i tę radość rozda. Może to grono z czasem poszerzył, gdy relację przyjaźni zaczął traktować jako służbę, zauważono to szczególnie w obozach. Miał

– Czy i jakie inicjatywy w tej parafii miał bł. Frelichowski w tak krótkim okresie duszpasterzowania, które przetrwały do dziś?

– Bł. Stefanowi przyświecała myśl, aby udział w Mszy św. był świadomy. Po to prowadził komentarze do Mszy św. W przygotowaniu do sakramentów akcentował duchowe zawierzenie się Chrystusowi. Należy podkreślić, że tym żyje dziś cały Kościół. Jesteśmy w okresie 15-lecia beatyfikacji bł. Stefana Wincentego, modlimy się o łaskę jego kanonizacji, więc akcentujemy w homiliach to zawierzenie Jezusowi i trzeba nam dalej w tym trwać. □



WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Cudem, który się dokonuje w sercu chorego, jest odnalezienie sensu cierpienia

Chorzy skarbem Kościoła

W Diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu 11 lutego, w 22. Światowy Dzień Chorego, spotkali się chorzy oraz opiekujący się nimi bliscy i pracownicy służby zdrowia, wolontariusze i przedstawiciele kół Caritas, wśród nich liczna grupa młodzieńców samarytanek ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Toruniu z opiekunkami Małgorzatą Kaźmierkiewicz i Marią Rzepińską. Powitał wszystkich kustosz o. Wojciech Zagrodzki CSsR. Mszy św. przewodniczył bp Józef Szamocki. Wśród koncelebrantów byli m.in.: ks. kan. Jan Ropel, diecezjalny duszpasterz służby zdrowia i ks. prał. Daniel Adamowicz, dyrektor diecezjalnej Caritas oraz księża kapelani.

W homilii ks. prał. Adamowicz przypomniał, że Jan Paweł II, ustanawiając w 1992 r. Światowy Dzień Chorego, celowo wybrał dzień, w którym Kościół wspomina objawienie Maryi w Lourdes, w szczególny sposób pochyla się nad chorobą i dziękujemy tym, którzy pomagają cierpiącym. Jan Paweł II, który nieraz nawiedzał miejsce tamtego cudu, wskazywał, że cudem, który się dokonuje w sercu chorego, jest odnalezienie sensu własnego cierpienia. Może ono zbawiać, kiedy jest tożsame z drogą Chrystusa dźwigającego krzyż. „Chory, który zwraca się

w modlitwie do Boga za siebie i za innych to wielki skarb całego Kościoła”.

Homilia poprzedziła udzielenie sakramentu chorych, a wystawienie Najświętszego Sakramentu i odmówienie Litanii loretańskiej – błogosławieństwo na sposób lurdzki. Pod koniec uroczystości Biskup Józef podzielił się wrażeniami z zakończonej poprzedniego dnia wizyty „ad limina” w Watykanie, którą złożył wraz z bp. Andrzejem Suskim. Powiedział m.in., że papieżowi Franciszkowi zależy na tym, by Kościół docierał z przesłaniem miłości także do ludzi odrzuconych przez „cywilizację śmierci”, doświadczanych chorobą. Odczytał też fragment przesłania, które Ojciec Święty przekazał pasterzom Kościoła w Polsce: „Zachęcam was do troski o ubogich. Także w Polsce jest wielu bezrobotnych, chorych, opuszczonych, a także wiele rodzin, zwłaszcza wielodzietnych bez wystarczających środków do życia i wychowywania dzieci. Bądźcie blisko nich. Wiem, jak wiele uczynił w tej dziedzinie Kościół w Polsce. Dziękuję wam i waszym wspólnotom za to dzieło. Nadal zachęcajcie waszych kapłanów, zakonników i wszystkich wiernych, by mieli wyobraźnię miłosierdzia i zawsze ją praktykowali”.

Witold Skarpowicz

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl



Każdy może pomóc – najprościej 1%

Nadszedł czas rozliczeń podatku za miniony rok i wielu z nas zadaje sobie pytanie, komu przekazać 1%. Oczywiście, w natłoku różnych spraw pojawia się pokusa poniesienia tego dodatkowego „wysiłku”. Musimy jednak pamiętać, że wiele osób chorych i ubogich czeka na ten gest. Nie powinno się go zaniechać, nawet, gdy uważamy, że 1% jest mały. Jak mówi przysłowie: „Ziarno do ziarnka i uzbiera się miarka”.

W naszej Caritas w minionym roku m.in. z tych „ziarenek” uzbieraliśmy środki, którymi mogliśmy wesprzeć osoby chore, ubogie, bezdomne... We wszystkich naszych centrach i ośrodkach pomogliśmy grupie 35589 osób, co stanowi 6,5% wszystkich mieszkańców diecezji! Tak! 35589 osób skorzystało z naszej pomocy.

Wśród różnych form działań i wsparcia szczególnie chciałbym podkreślić pomoc chorym dzieciom i fakt, że ze sprzętu rehabilitacyjnego i medycznego skorzystało ponad 1200 osób. Ważne są też akcje, takie jak Festyn Rodzinny „Bądźmy razem”. Wszystkie one



SAURON

Dominika Róża Wrześniewska jest jedną z podopiecznych, dla której Caritas zbiera środki z 1%

zgromadziły ponad 37 tys. osób.

Nasze hasło: „Pomagamy blisko Ciebie” to nie slogan, to rzeczywistość. Choć martwi nas tak duża skala potrzeb mieszkańców diecezji, to wsparcie ich dało nam poczucie dobrze spełnionego obowiązku. Z nadzieją, że te możliwości pomocy będą i w tym roku, zwracam się z prośbą i apelem w imieniu wszystkich, którym pomagamy, o ten prosty, a jakże ważny gest przekazania 1%.

Ks. Daniel Adamowicz

Razem z Caritas Diecezji Toruńskiej możesz zbierać 1% dla Twojego chorego dziecka

Podobnie jak w ubiegłych latach zachęcamy do gromadzenia środków z 1% dla konkretnych chorych osób. Mamy już podpisanych 10 porozumień, dzięki którym za pośrednictwem Caritas Diecezji Toruńskiej dzieci chore i niepełnosprawne otrzymują pieniądze. Informacji na ten temat udzielamy drogą e-mailową: torun@caritas.pl oraz telefonicznie: (56) 674-44-03.

Rekolekcje wielkopostne dla opiekunów Szkolnych Kół Caritas

Serdecznie zapraszamy wszystkich opiekunów Szkolnych Kół Caritas na rekolekcje wielkopostne, które odbędą się w Centrum Wolontariatu w Przysieku w dniach 7-9 marca (tradycyjnie rozpoczynamy w piątek obiadem o godz. 16). Poprowadzi je krajowy duszpasterz hospicjów ks. dr hab. Piotr Krakowiak. Zapisy przyjmujemy e-mailem: torun@caritas.pl lub telefonicznie: (56) 674-44-01.

Caritas Diecezji Toruńskiej



22. rocznica „Doroty”

Kilkaset osób uczestniczyło 8 lutego w wieczornym nabożeństwie odprawionym w kościele św. Wojciecha w Działdowie, modląc się o trzeźwość narodu i w intencji Ruchu Anonimowych Alkoholików, a szczególnie miejscowej Grupy AA „Dorota”, która obchodzi 22. rocznicę założenia. Mszy św. przewodniczył proboszcz ks. kan. Adam Filarski w koncelebrazie z ks. kan. Marianem Ofiarą, proboszczem parafii pw. św. Katarzyny w Działdowie oraz ks. Robertem Fabianem, wikariuszem parafii św. Wojciecha i ks. Karolem Schmidtem z Chełmży.

„Wszyscy wiemy, jak wiele Działdowo zyskało dzięki Grupie «Dorota». Nikt sam nie przezwycięży choroby alkoholowej. Dlatego prosimy Pana Boga o pomoc i modlimy się za wszystkimi, którzy szukają trzeźwości” – powiedział na wstępie ks. kan. Filarski, który pełni również funkcję diecezjalnego duszpasterza trzeź-



Mszy św. przewodniczy ks. kan. Adam Filarski

wości. Ks. Schmidt w kazaniu przytoczył spisane świadectwa anonimowych alkoholików, którzy dzięki AA potrafili przezwyciężyć chorobę alkoholową i teraz cieszą się długoletnią trzeźwością. Jeden z członków Ruchu AA tak napisał w swoim świadectwie: „Wiele osób znajomych czy z rodziny nie

wierzy, że już nie piję, że udało mi się odbić od tego mulistego dna. Ja sam czasami zapominam, że był to cud i dziwię się temu. Ci, co widzą i wierzą, zazdroszczą mi. Zazdroszczą mi żony pijanych mężów, mężowie pijących żon i wówczas jest mi przykro i źle. Oczekują ode mnie pomocy, ale cóż

ja mogę zrobić? Mogę pomóc i chęć pomagać, ale tylko tym, którzy już nie chcą więcej pić. Wtedy opowiadam im o sobie, o spotkaniach AA i przypominam o Bogu i modlitwie. Kilku osobom już pomogłem. Nie piją już po kilka miesięcy, po kilka lat. Oby tak dalej”.

Na zakończenie Mszy św. uczestnicy utworzyli krąg i odśpiewali „Abba Ojciec”. Następnie w Hali Sportowej im. Polskich Olimpijczyków przy Gimnazjum nr 2 odbył się rocznicowy otwarty mityng AA. Spotkanie miało dwa wiodące tematy: „Co daje mi uczestnictwo w mityngach AA?” oraz „Jak zmieniło się moje życie po zaprzestaniu picia?”. Udział zaakcentował również sympatyk Ruchu AA Bronisław Mazurkiewicz, burmistrz Działdowa. Wypowiedzi uczestników, w tym osób, które zainicjowały działdowski Ruch AA, jeszcze raz potwierdziły niezwykłą siłę i skuteczność AA.

Wojciech Wichnowski

Dobry pasterz

W kościele pw. św. Jakuba w Toruniu 9 lutego na Mszy św. o godz. 11.30 modlono się w intencji wyniesienia na ołtarze ordynariusza diecezji łuckiej na Wołyniu bp. Adolfa Piotra Szelażka (1865 – 1950). Eucharystii przewodniczył proboszcz ks. kan. Wojciech Kiedrowicz. Msza św. zgromadziła nie tylko parafian, lecz także siostry ze Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od

Dzieciątka Jezus (potocznie zwane siostrami terejankami) z domów zakonnych w Podkowie Leśnej, z Rychnowa oraz Olsztyna. Była obecna przełożona generalna zgromadzenia m. Lucyna Lubińska. Zgromadzenie terejzanek założył sługa Boży bp Szelażek w 1936 r.

W ciągu 4 ostatnich lat trwały intensywne prace wokół przygotowań do procesu beatyfikacyjnego bp. Szelażka. Prace zakończyły dwie komisje teologiczna oraz historyczna. 25 czerwca 2011 r. Konferencja Episkopatu Polski obradująca w Licheniu, na prośbę ordynariusza toruńskiego bp. Andrzeja Suskiego, wyraziła swoją pozytywną opinię na temat rozpoczęcia dochodzenia diecezjalnego. Uroczystość otwarcia procesu beatyfikacyjnego sługi Bożego Adolfa Piotra Szelażka odbyła się 6 października 2013 r. w Toruniu, w kościele pw. św. Jakuba. Przewodniczył jej bp Andrzej Suski. Od tego momentu trwają przesłuchania świadków.

Dk. Waldemar Rozyński



Siostry terejanki u grobu swojego założyciela

Modlitwa o łaski za przyczyną sługi Bożego bp. Adolfa Piotra Szelażka

Boże, Ojciec Wszechmogący, który obdarzyłeś sługę swego Biskupa Adolfa Piotra pełnią Chrystusowego kapłaństwa, mądrością w służbie Kościołowi, dobrocią serca wobec ubogich i pokrzywdzonych oraz ukochaniem drogi duchowego dzieciństwa, spraw, abyśmy wsparci jego przykładem stale wzrastali w wierze oraz miłości Boga i bliźniego. Pozwól nam cieszyć się jego chwałą w niebie i udzielić łask, o które Cię za jego przyczyną z pokorą i ufnością prosimy. Amen.

głos z Torunia
niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38